

Департамент освіти і науки Запорізької ОДА

Відділ освіти, молоді та спорту Новомиkolaївської районної

державної адміністрації

Новомиkolaївський районний центр дитячої та юнацької творчості.

**Звіт про пошукову роботу учасників
гуртка «Край, в якому я живу» на тему
«Перші переселенці рідного краю».**

сmt. Новомиkolaївка.

Площа району становить 915 км². Розташований на правому березі річки Верхня Терса, за 60 км на північний схід від Запоріжжя і за 27 км на захід від залізничної станції Гайчур Придніпровської залізниці. Через селище Новомиколаївка пролягає шосе Запоріжжя-Донецьк. Межі району: межує з Вільнянським, Оріхівським, Гуляйпільським районами Запорізької області, Покровським та Васильківським районами Дніпропетровської області.

1790 рік- дата заснування смт. Новомиколаївки як села Кочережки. Така назва існувала до 1812 року(за іншими даними до 1813 року) коли Кочережки перейменовано в Новомиколаївку. У грудні того ж року на день Святого Миколая освячували новозбудовану церкву, і село перейменували на Новомиколаївку.

Карта Новомиколаївки

Перші поселенці Новомиколаївки.
Населення складає-5377 осіб (станом на 2016 рік). Першими поселенцями були державні селяни з села Кочережки Павлоградського повіту Катеринославської губернії. Поселення стали іменувати теж Кочережки або Нові Кочережки. 1790 рік-це дата заснування як село Кочережки.

До середини 80-х років XIX століття селище нараховувало вже більше 360 дворів, у яких проживали 2390 осіб. У поселенні працювали крамниці, яких було аж п'ять, а також кілька шинків. У 1888 році було відкрито земську однокласну початкову школу в приміщенні церковної сторожки.

У 1903 році на кошти земства було побудоване нове приміщення школи. В даний час тут знаходиться та діє «Новомиколаївський

Міжшкільний навчально-виробничий комбінат».

У Новомиколаївці в кінці XIX ст. етнографом та фольклористом Яковом Новицьким виявлена одна з копій листа запорозький козаків турецькому султану.

Новомиколавська спеціальна загальноосвітня школа-інтернат для дітей із важкими вадами мовлення була заснована у 1976 році.

Із багатьох областей України до інтернату було направлено 110 дітей.

Примітним є той факт, що будівля навчального корпусу №1 була заснована у 1912 році. В ній була розташована гімназія, потім в часи радянської влади - зооветеринарний технікум. У роки Великої Вітчизняної війни будівля була дуже пошкоджена і до 1958 року не використовувалась. У 1958 році було прийняте рішення про відновлення будівлі для організації міжколгоспної школи-інтернату для дітей Новомиколаївського району. В такому статусі інтернат проіснував до 1976 року, в ньому навчалось близько 200 дітей.

У 1890 роках побудовано найстарішу, виявлену нами будівлю, земську лікарню, побудовану на кошти поміщика Шмідгаля. Вона розташована на західній околиці села Михайлівське, на лівому березі річки Терса. Десь поруч розміщувався і його будинок.

Як свідчать матеріали 1939 року, у 98 населених пунктах Новомиколаївського району на той час мешкало 38 тис. осіб. Утворювалися села у різні часи. Деякі, наприклад, в останній чверті XVIII ст. (Новомиколаївка, Терсянка), інші — в I половині XIX ст., Тернувате (до 1946 р. — Гайчур) — наприкінці XIX ст. в період спорудження залізничної лінії Катеринослав— Чаплине—Бердянськ.